

Afslag på navnet Tani som fornavn til en pige

FOB nr. 83.161

Udtalt over for kirkeministeriet, at jeg måtte finde det noget tvivlsomt, om der havde været fuldt tilstrækkeligt grundlag for at modsætte sig en faders ønske om at tillægge sin datter navnet Tani som fornavn.

Henstillet til ministeriet at undergive sagen en fornyet overvejelse og heri inddrage spørgsmålet om, hvorvidt datteren eventuelt ville kunne få tilladelse til at føre navnet Tani som mellemnavn.

(J. nr. 1983-965-72).

A klagede over, at kirkeministeriet havde meddelt ham, at ministeriet ikke kunne godkende, at en pige fik tillagt navnet Tani som fornavn. Derimod kunne navnet godkendes (som pigenavn) med stavemåden Tanie eller Tania. Kirkeministeriets afgørelse var i overensstemmelse med en udtalelse, som ministeriet forinden havde indhentet fra Københavns universitets institut for navneforskning.

Kirkeministeriets afgørelse var truffet på grundlag af § 10, stk. 1, i lov nr. 193 af 29. april 1981 om personnavne. Efter denne bestemmelse må som fornavn ikke vælges et navn, »der ikke er et egentligt fornavn, eller som kan blive til ulempe for barnet«. Sidste led i denne bestemmelse svarer til § 14, stk. 2, i den tidligere navnelov (lov nr. 140 af 17. maj 1961), og det er fast antaget, at disse bestemmelser bl.a. indebærer, at der ikke må gives en dreng et pigenavn eller omvendt, jfr. således kirkeministeriets cirkulære nr. 268 af 15. december 1961 om ændringer i lovgivningen om personnavne (afsnit VII, stk. 7) og nu kirkeministeriets cirkulære nr. 24 af 1. marts 1982 om ændring af lovgivningen om personnavne (afsnit II). Dette gjaldt i øvrigt også før navneloven af 1961, se nærmere betænkning om en ny lovgivning om personnavne (nr. 254/1960), s. 17.

Med henblik på at lette valget af fornavn og i øvrigt i videst muligt omfang at undgå tvivl med hensyn til om et påtænkt navn kan anvendes som fornavn, udsender kirkeministeriet i samråd med Københavns universitets institut for navneforskning med passende mellemrum en fortegnelse over godkendte fornavne. Den seneste fortegnelse var udsendt den 1. december 1981 (Ministerialtidende 1981, s. 813 ff.). Navne, der ikke er optaget på denne fortegnelse, må efter kirkeministeriets ovenfor nævnte cirkulære fra 1982 ikke tillægges uden efter forud indhentet godkendelse fra kirkeministeriet (medmindre den ene eller begge forældre er eller har været udlændinge og ønsker barnet tillagt et i hjemlandet anvendt fornavn).

Navnet Tani, som A ønskede at tillægge sin datter som fornavn, var ikke optaget på denne fortegnelse - hverken som drengenavn eller som pigenavn.

A rettede i august 1983 henvendelse til kirkeministeriet med henblik på at opnå den fornødne godkendelse af, at datteren blev tillagt navnet Tani som fornavn.

I den anledning indhentede kirkeministeriet følgende udtalelse fra Københavns universitets institut for navneforskning:

»Det ansøgte navn Tani findes ikke i instituttets samlinger ud over 2 gange som pigenavn i CPR-reg., men det kan betragtes som en variant af det godkendte Tanni. Da Tani har drengenavns karakter, mener man at en skrivemåde Tanie, Tania vil være at anbefale.«

Med henvisning hertil meddelte kirkeministeriet A, at ministeriet ikke kunne godkende, at der blev tillagt en pige navnet Tani som fornavn, men at navnet kunne godkendes (som pigenavn) med stavemåden Tanie eller Tania.

I klagen til mig gav A udtryk for, at han stod uforstående over for den trufne afgørelse. A henviste til, at der efter det oplyste åbenbart ikke fandtes nogen dreng med navnet Tani som fornavn i CPR-registeret, men derimod to piger, og A henledte opmærksomheden på, at navnet Tami var optaget på kirkeministeriets fortegnelse som pigenavn.

I en fornyet udtalelse, som kirkeministeriet indhentede i anledning af A's klage til mig, oplyste instituttet for navneforskning, at forholdet i de to kendte tilfælde, hvor navnet Tani var registreret som fornavn til en pige, var det, at den ene ikke er dansk, og at den anden bærer navnet som andet (for)navn. Det påpegedes endvidere, at navnet Tami kan betragtes som en kortform af det godkendte pigenavn Tamira, hvorimod Tani måtte sammenholdes med drengenavnet Tano/Tane, »der er en frisisk kortform af navne med oldhøjtysk dank 'tanke, erindring, tak'. I Schweiz forekommer den maskuline form Tani, mens den tilsvarende feminine form ville være Tana«. Instituttet fastholdt for sit vedkommende, at formen Tani ikke kunne godkendes som pigenavn og tilføjede i øvrigt, at man i dag ville anbefale stavemåden Tamie fremfor det tidligere godkendte Tami.

I en udtalelse i anledning af A's klage henholdt kirkeministeriet sig i det væsentlige til instituttets udtalelse og bemærkede yderligere, at navnet Tani danner stammen i det forbeholdte efternavn Tanisen, hvilket yderligere »understreger navnets karakter af drengenavn«. Kirkeministeriet fastholdt med henvisning hertil den trufne afgørelse.

I en skrivelse til A udtalte jeg følgende:

»Den af kirkeministeriet trufne afgørelse er i overensstemmelse med den fra Københavns universitets institut for navneforskning indhentede sagkyndige udtalelse. Den harmonerer endvidere med, at det i kirkeministeriets cirkulære fra 1982 er anført, at navne med endelsen -i og -y i almindelighed anses for drengenavne, og navne med endelsen -a og -ie som pigenavne.

Uanset dette må jeg imidlertid finde det noget tvivlsomt, om der har været fuldt tilstrækkeligt grundlag for at modsætte sig Deres ønske om at tillægge Deres datter navnet Tani som fornavn.

Som nævnt i det foregående er det retlige grundlag for den trufne afgørelse bestemmelsen i navnelovens § 10, stk. 1, hvorefter der som fornavn ikke må vælges et navn, »som kan blive til ulempe for barnet«. Det antages vel at følge af denne bestemmelse, at der ikke må tillægges en pige et drengenavn som fornavn (eller omvendt), men det er vel også almindeligt anerkendt, at det i visse tilfælde kan være særdeles vanskeligt at drage en skarp grænse mellem drenge- og pigenavne.

Ved min bedømmelse af den foreliggende sag må jeg lægge til grund, at navnet Tani ikke tidligere har været i brug her i landet som fornavn, og jeg må forstå den af instituttet for navneforskning afgivne udtalelse således, at det heller ikke på grundlag af brugen af navnet i andre lande er muligt med sikkerhed at rubricere det som et drengenavn. I hvert fald under disse omstændigheder må jeg nære betænkelighed ved at tilslutte mig, at det skulle kunne »blive til ulempe for barnet« at tillægge Deres datter navnet Tani som fornavn, når navnet Tanie kan godkendes, og navnene Tanni og Tami er godkendt som pigenavn.

Under henvisning hertil har jeg fundet at burde henstille til kirkeministeriet at undergive sagen en fornyet overvejelse. Jeg har samtidig meddelt kirkeministeriet, at jeg går ud fra, at ministeriet i sin fornyede overvejelse af sagen i givet fald vil inddrage spørgsmålet om, hvorvidt Deres datter eventuelt ville kunne få tilladelse til at føre navnet Tani som mellemnavn.«

I skrivelse af 6. marts 1984 meddelte kirkeministeriet mig, at ministeret efter en fornyet overvejelse efter omstændighederne ikke ville modsætte sig, at A tillagde sin datter navnet Tani som fornavn.

Jeg meddelte herefter kirkeministeriet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.